

**FRÅGOR TILL DEN NOMINERADE
KOMMISSIONSLEDAMOTEN****Andrius KUBILIUS****Försvar och rymdfrågor****1. Allmän kompetens, engagemang för EU och personlig oavhängighet**

Vilka av dina personliga kvalifikationer och erfarenheter är särskilt viktiga för uppdraget som kommissionsledamot och främjandet av det europeiska allmänintresset, särskilt inom det område som du skulle ansvara för? Hur kommer du att bidra till genomförandet av kommissionens politiska riktlinjer? Hur kommer du att genomföra jämställdhetsintegrering och integrera ett jämställdhetsperspektiv i alla politikområden inom ditt ansvarsområde? Hur kommer du att genomföra integreringen av ett ungdomsperspektiv?

På vilket sätt kan du inför parlamentet garantera din personliga oavhängighet, och hur kan du garantera att din tidigare, nuvarande eller framtida verksamhet inte på något sätt skulle kunna innebära att fullgörandet av dina skyldigheter inom kommissionen ifrågasätts?

Mitt liv har i mer än 30 år ägnats åt politik och att arbeta för ett gemensamt intresse. Jag gick in i politiken från en akademisk bakgrund i fysik 1988 under folkrörelsen Sąjūdis och det litauiska folkets fredliga kamp för att återfå friheten efter 50 års sovjetisk ockupation. Många av mina värderingar har sin grund i Sąjūdis-epoken, då den litauiska staten återuppsyggs och återvände till familjen av europeiska demokratier. Under hela mitt politiska arbete har jag alltid varit en övertygad europé. Litauens medlemskap i EU och Nato är ett exempel på ett historiskt mirakel – det bidrog till att befästa självständigheten och skapa möjligheter till enastående ekonomiska och sociala framgångar. Därför är jag övertygad om att medlemskap i EU och Nato har en utomordentlig omdanande kraft som kan upprepas i andra delar av Europa.

Under hela min politiska karriär har jag tjänstgjort i olika politiska ledande befattningar, vilket har gett mig en mängd olika kunskaper, erfarenheter och färdigheter. Två gånger har jag varit Litauens premiärminister (1999–2000 och 2008–2012). Första gången stod mitt land inför en djup ekonomisk kris (på grund av 1998 års ryska ekonomiska kris) och andra gången var under den globala finanskrisen 2008–2012. Med impopulära men nödvändiga reformer och omstruktureringar samt med effektivt stöd från EU lyckades mina regeringar övervinna dessa kriser.

Jag har strävat efter att befästa det internationella stödet till Ukraina ända sedan början av Majdanrevolutionen. 2022 inledde jag det globala parlamentariska nätverket United for Ukraine (U4U), en världsomspännande anhängare av Ukrainas sak. Som kommissionens tillträdande ordförande Ursula von der Leyen har konstaterat i sina politiska riktlinjer: den bästa investeringen i europeisk säkerhet är att investera i Ukrainas säkerhet. Å andra sidan behöver EU stå redo för de mest extrema militära scenarierna (vilket framgår av min uppdragsbeskrivning). Därför behöver vi en ”översyn av Europas försvarssystem” (Ursula von der Leyen, GLOBSEC, 30.08.24).

På grund av Rysslands krig mot Ukraina står vi inför den djupaste säkerhetskrisen på den europeiska kontinenten sedan andra världskriget. En kris erbjuder en möjlighet. Europa kommer att formas av kriser och utgöra summan av de lösningar man funnit för kriserna, som Jean Monnet sade 1957. Som det påpekas i de politiska riktlinjerna måste vi ta oss ur den nuvarande säkerhetskrisen genom att förverkliga den europeiska försvarsunionen.

Mitt ansvar, i nära samarbete med den höga representanten/vice ordföranden och under ledning av verkställande vice ordförande med ansvar för tekniksuveränitet, säkerhet och demokrati, kommer därför att vara att skapa förutsättningar för försvars- och rymdindustrin att tillhandahålla tillräckliga resurser så att denna nya era kan bli verklighet. Tillsammans med den höga representanten/vice ordföranden kommer vi gemensamt att lägga fram en vitbok om det europeiska försvarets framtid under mandatperiodens första 100 dagar. Vitboken kommer att

utforma den nya strategin för EU:s försvarsroll, identifiera våra investeringsbehov och visa vägen mot en verklig europeisk försvarsunion.

I mitt arbete kommer jag att göra mitt bästa för att integrera ett jämställdhetsperspektiv i försvars- och rymdpolitiken. Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att göra mitt yttersta för att bidra till kommissionens jämställdhetsinitiativ, framför allt till den nya jämställdhetsstrategin för perioden efter 2025.

Jag kommer att följa de politiska riktlinjernas inriktning på ungdomsfrågor i all verksamhet som kommissionsledamot, bland annat genom att organisera och personligen delta i den första årliga ungdomspolitiska dialogen om försvar och rymden – och göra den till ett årligt evenemang. För ungdomar är fred och internationell säkerhet centrala frågor. När jag utformar politiken inom mitt ansvarsområde kommer jag att beakta ungdomarnas synpunkter.

För politiker är det ytterst viktigt med ansvarsfullt ledarskap och höga standarder för öppenhet, uppförande och etik. Jag har alltid försökt vara öppen, mina intresseförklaringar är offentliga och den som gällde min utnämning till kommissionsledamot ska också offentliggöras av Europaparlamentet.

När det gäller min personliga oavhängighet, öppenhet, opartiskhet och tillgänglighet kommer jag att respektera EU-fördragets ordalydelse och anda, iakttä tystnadsplikten i enlighet med artikel 339 i EUF-fördraget, följa uppförandekoden för Europeiska kommissionens ledamöter och agera i EU:s intresse utan att ta några instruktioner utifrån. Jag lovar att försvara och genomföra EU-fördragen och agera neutralt och oavhängigt från enskilda medlemsstaters intresse, även det land som har föreslagit min nominering. Om det i framtiden uppstår en potentiell intressekonflikt under fullgörandet av mitt uppdrag som kommissionsledamot kommer jag att informera tillträdande ordförande Ursula von der Leyen utan dröjsmål.

2. Förvaltning av ansvarsområdet och samarbete med Europaparlamentet

Kan du åta dig att vederbörligen informera parlamentet om ditt och dina avdelningars handlande? I vilket avseende anser du att du är redovisningsskyldig inför parlamentet?

Vilka specifika åtaganden är du beredd att göra när det gäller dina kontakter med och din närvaro i parlamentet, både i utskotten och i kammaren, samt när det gäller transparens, samarbete och effektiv uppföljning av parlamentets ståndpunkter och begäranden om lagstiftningsinitiativ? Är du beredd att i god tid förse parlamentet med uppgifter och handlingar på samma villkor som rådet när det gäller planerade initiativ och pågående förfaranden?

Som före detta och nuvarande ledamot av Europaparlamentet och som före detta nationell parlamentariker och premiärminister vet jag hur viktigt det är med parlamentarisk tillsyn och nära samarbete med Europaparlamentet. Jag är också medveten om vad det innebär att företräda medborgarnas intressen i EU:s randområden och länder nära konfliktområden.

Jag kommer att samarbeta med parlamentet och berörda utskott i alla skeden av både den politiska beslutsprocessen och den politiska dialogen, bland annat genom att framträda inför parlamentsutskotten. Jag kommer också att ge högsta ledningen i mina avdelningar i uppdrag att på dagordningen prioritera uppmaningar från Europaparlamentet. En viktig del av detta åtagande är att se till att skriftliga frågor från Europaparlamentets ledamöter besvaras snabbt och att Europaparlamentets resolutioner vederbörligen och i god tid följs upp samt att jag är tillgänglig för bilaterala möten med utskottens ordförande och ledamöter. Dessutom kommer jag att instruera mitt kansli och mina avdelningar att vara öppna för diskussion med Europaparlamentets ledamöter, de politiska grupperna och personalen och att säkerställa ett regelbundet informationsflöde även på teknisk nivå. I linje med den tillträdande ordförandens riktlinjer kommer jag att stå till Europaparlamentets förfogande för att svara på alla begäranden om att debattera i kammaren i det lämpligaste formatet.

I syfte att hitta nya vägar framåt och idéer för att stärka medborgarnas och civilsamhällets röst i EU kommer jag att se till att rekommendationerna från konferensen om Europas framtid följs upp på lämpligt sätt. Eftersom jag tidigare har arbetat med att främja internationellt nätverkssamarbete kommer jag att aktivt söka nya former av nätverkande och samarbete med civilsamhället och oberoende experter.

Jag har för avsikt att bygga vidare på principerna i både den tillträdande ordförandens politiska riktlinjer och min uppdragsbeskrivning genom att ständigt föra en dialog, med regelbundet deltagande i parlamentsutskott och trepartsmöten. Jag kommer att fullt ut respektera principen om likabehandling av Europaparlamentet och rådet i enlighet med bestämmelserna i 2010 års ramavtal och i 2016 års interinstitutionella avtal om bättre lagstiftning.

De viktigaste lagstiftningsförslag som det hänvisas till i uppdragsbeskrivningen, särskilt programmet för europeisk försvarsindustri och EU:s framtida rymdlagstiftning, kommer att bli viktiga inledande milstolpar i mitt arbete, med Europaparlamentet som medlagstiftare. I enlighet med uppdragsbeskrivningen kommer jag dessutom att fästa särskild vikt vid utarbetandet av en årsrapport om verkställande och genomförande samt bidra till att minska den administrativa bördan och rapporteringsskyldigheten för företag – arbeten som ska tas upp med både parlamentsutskotten och rådskonstellationerna.

Om jag godkänns som kommissionsledamot är jag fullt medveten om att mitt ansvarsområde gäller känsliga områden som kräver att diskussionerna hålls i ett begränsat format. Den känsliga aspekten kommer inte att hindra mig från att hitta konstruktiva sätt att utbyta information med Europaparlamentet i en anda av ömsesidigt förtroende.

Jag ställer mig helt bakom den tillträdande ordförandens löfte om att ge parlamentet en starkare roll när det gäller att ta initiativ till och utforma lagstiftning, och jag är redo att i linje med hennes riktlinjer reagera på parlamentets resolutioner enligt artikel 225 genom lagstiftningsförslag med full respekt för principerna om proportionalitet, subsidiaritet och bättre lagstiftning. Därför tänker jag vid behov anordna en strukturerad dialog med er för att diskutera hur vi kan gå vidare med eventuella resolutioner enligt artikel 225 som faller inom mitt ansvarsområde och som er institution kan komma att anta. Jag kommer också att se till att kommissionen följer upp sådana resolutioner i god tid.

Frågor från utskottet för utrikesfrågor

3. Du har fått en ny uppgift som innebär att du förväntas bidra till att på europeisk nivå samordna uppbyggnaden av en verklig europeisk försvarsunion. Hur avser du att uppnå detta ambitiösa mål under din mandatperiod? Hur ser du på uppgiftsfördelningen och de kompletterande rollerna i förhållande till vice ordföranden/den höga representanten, med tanke på den sistnämndas ledande roll i GSFP, och i förhållande till den nominerade verkställande vice ordföranden med ansvar för teknisk suveränitet, säkerhet och demokrati? Vilka är dina konkreta prioriteringar när det gäller lagstiftningsinitiativ, budgetinitiativ och politiska initiativ, till exempel gemensamma initiativ inom och mål för försvars- och rymdpolitiken på kort, medellång och lång sikt under din mandatperiod, utan att kommissionens beslutsprocesser föregrips? Vilka är de största utmaningarna – och hur skulle du hantera dessa – på vägen mot att uppnå prioriteringarna och målen i fråga, och hur tänker du finansiera de sistnämnda?

I ett geopolitiskt sammanhang som kännetecknas av komplexa och framväxande hot på flera fronter måste vi snarast påskynda framstegen mot en verklig europeisk försvarsunion. Därför behövs ett paradigmskifte och en systematisk översyn av Europas försvar, utan att det påverkar medlemsstaternas obestridda suveränitet på försvarsområdet.

I min mening innebär en europeisk försvarsunion att EU uppnår en stabil och övergripande försvarsberedskap. EU och medlemsstaterna bör kunna skydda Europas invånare, territoriella integritet, kritiska tillgångar och infrastruktur samt våra grundläggande värden och demokratiska processer. En verklig försvarsunion måste också bygga på en konkurrenskraftig, innovativ och resiliant europeisk försvarsteknisk och försvarsindustriell bas. Det kräver gemensamma, gradvisa och kontinuerliga insatser som bygger på en gemensam förståelse för våra behov och mål.

I enlighet med ordförande Ursula von der Leyens politiska riktlinjer för nästa kommission måste vi utforma en ny strategi och kartlägga våra investeringsbehov för att bygga upp en verklig europeisk försvarsunion. Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag därför att i samarbete med vice ordföranden/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik lägga fram en vitbok om det europeiska försvarets framtid, som kommer att bidra till att befästa en sann europeisk ambition och fastställa proportionerliga åtgärder. Jag räknar med att diskussionen främst kommer att kretsa kring tre saker. För det första innebär en europeisk försvarsunion en rationaliserad styrning och sömlös sammankoppling mellan de ansvarsområden och verksamheter som regleras i fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Den centrala försvarspolitik och försvarsindustripolitiken måste gå hand i hand. För det andra måste en europeisk försvarsunion bygga på en gemensam hotanalys och en gemensam hotbild. För det tredje måste vi leva upp till

vårt åtagande att satsa mer, bättre, tillsammans och europeiskt, utnyttja befintliga instrument och resurser fullt ut och överväga att skaffa de ytterligare resurser som vi fortfarande behöver för att uppnå våra huvudmål.

Mot denna bakgrund kan den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik inte längre särskiljas från EU:s försvarsindustripolitik. De som ansvarar för att övervaka hoten och identifiera motsvarande behov måste ha bättre samordning med dem som kan aktivera våra industriprogram och sätta in tillhörande resurser. Detta är inte bara en förutsättning för att vi ska lyckas. Det är själva kärnan i vårt uppdrag. På samma sätt måste arbetet med den europeiska försvarsunionen också gynna försvarsindustrins konkurrenskraft och produktionskapacitet, och vi måste se till att säkerhetsåtgärderna omfattar både interna och externa hot. Detta innebär att kommissionsledamoten med ansvar för försvar och rymdfrågor måste samarbeta med både den nominerade verkställande vice ordföranden med ansvar för tekniksuveränitet, säkerhet och demokrati och vice ordföranden/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik för att nå våra gemensamma mål.

Genom samarbetet kommer vi också att kunna få ut det mesta av EU:s rymdprogram och rymdinitiativ för att uppfylla viktiga prioriteringar: säkerhet och försvar, resiliens, ekonomisk tillväxt samt digital och grön omställning. Vi behöver en stark och innovativ rymdindustri som lever upp till vårt akuta behov av toppmoderna europeiska rymdsystem. En rymdindustri som är konkurrenskraftig, diversifierad och kan säkerställa EU:s oberoende med ny teknik, nya lösningar och nya industriella processer och utveckling av EU:s flaggskeppsinitiativ på rymdområdet. Jag har för avsikt att fortsätta arbetet med en strategi för rymddataekonomi, stärka konkurrenskraften hos EU:s rymdindustri och främja tillväxten av innovativa uppstarts företag och små och medelstora företag.

Under mitt arbete kommer jag hela tiden att försöka hitta synergieffekter, med utgångspunkt i försvaret och rymden. I enlighet med EU:s rymdstrategi för säkerhet och försvar bör vi utnyttja rymden så mycket som möjligt med avseende på försvaret och skydda EU:s och medlemsstaternas rymdtillgångar. Om jag godkänns kommer jag att prioritera utveckling och utbyggnad av rymdtjänster till stöd för försvaret, däribland Galileos offentliga reglerade tjänst och säkra konnektivitetstjänster med satellitinfrastrukturen Iris², samt en jordobservationstjänst för anställda inom staten och försvaret. För att se till att de här programmen införs på ett säkert och tillförlitligt sätt behöver unionen oberoende, tillförlitlig och kostnadseffektiv tillgång till rymden. Jag ska försöka se till att Europa stärker sin suveränitet när det gäller tillgång till och användning av rymden genom att intensifiera insatserna för att skaffa oberoende tillgång till rymden och även genom ökad diversifiering och konkurrens mellan europeiska leverantörer av uppskjutningstjänster.

En övergripande prioritering under mandatperioden blir att säkerställa investeringar i både försvarsindustrin och rymdsektorn, särskilt för att ta itu med den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basens utmaningar gällande konkurrenskraft. Ett stort problem har varit kronisk underinvestering, vilket framgår av kommissionens och den höga representantens analys som visar att ytterligare 1,1 biljoner euro skulle ha anslagits till försvaret om medlemsstaterna konsekvent hade anslagit 2 % av BNP till detta mellan 2006 och 2020. Den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basens effektivitet äventyras ytterligare av marknadsfragmenteringen, där enskilda EU-länder föredrar att stödja sina inhemska försvarsindustrier, vilket leder till ineffektiv och småskalig produktion i hela EU. Fragmenteringen och den underutvecklade produktionskapaciteten framgår tydligt av det faktum att cirka 75 % av EU:s försvarsförvärv kom från länder utanför EU från och med början av Rysslands anfallskrig mot Ukraina till och med juni 2023. När det gäller ökningen av försvarsutgifter ligger EU dessutom långt efter andra globala stormakter. EU:s försvarsutgifter ökade med endast 19,7 % mellan 1999 och 2021, medan försvarsbudgetarna i bland annat USA, Ryssland och Kina ökade betydligt mer under samma period.

För både försvaret och rymden bör vi se till att vi kan hantera akuta geopolitiska och säkerhetsmässiga utmaningar. Ett första sätt är att samla resurser i europeiska försvarsprojekt av gemensamt intresse. Det kommer definitivt inte att vara lätt att prioritera viktiga investeringar när det gäller att öka vår beredskap eller stärka EU:s bidrag till Nato. Därför ser jag fördelar med att utforska möjligheterna till övervakning av försvarsinvesteringar på EU-nivå och i ett mer strukturerat format, först med de indikatorer som presenteras i strategin för europeisk försvarsindustri och sedan genom att de integreras i EU:s styrning och nationella program. På medellång sikt behöver vi uppmuntra medlemsstaterna att satsa mer, bättre, tillsammans och europeiskt. Såsom nämns i den tillträdande ordförandens politiska riktlinjer har vi för det första ett akut behov av att återuppbygga, komplettera och omvandla de nationella väpnade styrkorna – enligt medlemsstaternas definition.

Nästa fleråriga budgetram utgör ett viktigt tillfälle att maximera effekterna av EU:s åtgärder på rymdområdet, utnyttja EU-budgeten optimalt för att förverkliga EU:s prioriteringar och skapa förutsägbarhet för privata och nationella offentliga investeringar. För att stödja en stark och innovativ rymdindustri tänker jag också dra lärdom av Cassini – kommissionens initiativ för rymdentreprenörskap.

I enlighet med Ursula von der Leyens politiska riktlinjer för nästa kommission kommer en ny europeisk konkurrenskraftsfond att inrättas som ett stöd för investering i strategiska sektorer som är avgörande för EU:s konkurrenskraft, däribland rymden. Om jag godkänns kommer jag att i detta syfte ha ett nära samarbete med verkställande vice ordföranden med ansvar för välbefinnande och industriell strategi och kommissionsledamoten med ansvar för budget, bedrägeribekämpning och offentlig förvaltning.

Vi måste ha en ambitiösare finansiering av försvaret i nästa fleråriga budgetram för att främja den europeiska försvarsindustrins konkurrenskraft och produktionskapacitet.

Om jag blir godkänd kommer jag att bidra till att stärka den inre marknaden genom att skapa en verklig inre marknad för försvarsrelaterade produkter och tjänster. Ett viktigt fokus kommer att vara standardisering, bland annat av medlemsstaternas genomförande av Natos militära standarder, och harmonisering i fråga om certifiering. Detta kommer också att främja användningen av befintliga civila och försvarsrelaterade standarder, till exempel Natos standarder (Stanag), inom ramen för EU:s försvarsindustriprogram, och underlätta snabb korskertifiering för att säkerställa interoperabilitet och minska hindren för marknadstillträde för försvarsrelaterade produkter i hela EU. Utöver översynen av direktiven om överföring av försvarsrelaterade produkter och försvarsupphandling måste vi dessutom ge alla företag bättre marknadstillträde, skapa mer och smidigare gränsöverskridande samarbete och öka försörjningstryggheten. Om jag godkänns kommer jag under första halvåret 2025 att tillsammans med övriga kommissionsledamöter lägga fram EU:s rymdlagstiftning som banar väg för en inre marknad för rymdsektorn. Det kommer att göra vår rymdindustri mer konkurrenskraftig, skapa fler affärsmöjligheter och göra livet lättare för våra rymdföretag.

Jag är fast övertygad om att ett kontinuerligt samarbete med viktiga intressenter som Europaparlamentet, rådet, medlemsstaterna, industrin, forskarsamhället och allmänheten kan säkerställa det engagemang och det samförstånd som krävs för en ambitiös agenda för EU:s försvarsindustri och rymdsektor.

4. Rysslands anfallskrig mot Ukraina innebär att ett fullskaligt krig återigen förekommer på den europeiska kontinenten. Som EU:s första kommissionsledamot med ansvar för försvar och rymdfrågor, med en ledande roll när det gäller att inrätta en europeisk försvarsunion och utarbeta en vitbok om det europeiska försvarets framtid, vilka kommer att vara dina prioriteringar när det gäller att hjälpa medlemsstaterna att återupprätta den europeiska försvarsförmågan på kort, medellång och lång sikt i syfte att säkerställa EU-medborgarnas säkerhet? Kan du i detta avseende ge några exempel på initiativ som kommissionen skulle kunna utveckla i överensstämmelse med de behov som fastställts av vice ordföranden/den höga representanten och medlemsstaterna och i linje med åtagandena i Versaillesförklaringen?

Vi måste kunna fylla på de nationella försvarslagren och utrusta medlemsstaternas väpnade styrkor med det som krävs för att stå redo för de mest extrema militära scenarierna. Detta innebär stora investeringar för att återupprätta vår försvarsförmåga så effektivt som möjligt.

För att tillgodose dessa kritiska behov finns det två skilda utmaningar inom olika tidsramar. På kort sikt måste vi snarast stärka EU:s beredskap för ett scenario med militärt angrepp. Samtidigt måste vi planera på medellång till lång sikt och vara medvetna om att USA under de kommande årtiondena sannolikt kommer att minska sin närvaro i det europeiska försvaret och i stället ha sitt strategiska fokus på Kina. Denna dubbla utmaning understryker vikten av att snabbt stärka EU:s oberoende och förmåga på försvarsområdet och se till att unionen effektivt kan skydda sina intressen och sin säkerhet i ett alltmer komplext globalt landskap.

På kort sikt anser jag dessutom att vi måste fortsätta att stödja forskning och utveckling på försvarsområdet genom Europeiska försvarsfonden. Vi måste också fortsätta att genomföra våra två krisinstrument, nämligen förordningen om inrättande av ett instrument för förstärkning av den europeiska försvarsindustrin genom gemensam upphandling (Edirpa) och förordningen om stöd för ammunitionstillverkning.

För att betydligt öka EU:s aggregerade efterfrågan och öka industriproduktionen av konventionell försvarsutrustning behöver dock mycket mer göras i största möjliga samordning med medlemsstaterna, bland annat följande: i) Främja informationsutbytet mellan EU:s medlemsstater, EU och Nato om den nuvarande kvantitativa statusen för försvarsresurser och försvarsbehov, vilket så småningom skulle kunna resultera i en produktionsplan för EU:s försvarsindustri för att på ett samordnat och effektivt sätt anpassa och optimera den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basens produktionsförmåga efter EU-medlemsstaternas och de Natoallierades kollektiva säkerhetsbehov. ii) Tillsammans med medlemsstaterna utforska möjligheterna till

gemensam lagerhållning baserat på EU:s militära säkerhetskriterier och övervakning av EU-indikatorer för kapacitetsuppbyggnad och investeringar i försvarsindustrin som skulle kunna ingå i nationella program. iii) Främja gemensam upphandling genom det kommande programmet för europeisk försvarsindustri för att aggregera efterfrågan och sänka priserna.

Därför kommer jag att samarbeta med parlamentet och rådet för ett snabbt antagande av programmet för europeisk försvarsindustri och jag hoppas kunna räkna med ert viktiga stöd i den saken.

Jag räknar också med ert stöd när det gäller att omvandla militär rörlighet till en övergripande militär logistikresurs, vilket bland annat kommer att kräva betydande investeringar i infrastruktur för militär rörlighet och undanröjande av flaskhalsar i lagstiftningen när det gäller sådan rörlighet. Vi måste förbättra kapaciteten för flygtransport och öka investeringarna i logistisk infrastruktur såsom hamnar, flygplatser, järnvägar, vattenvägar och vägar. Om jag godkänns kommer jag att ha ett nära samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för hållbara transporter och turism gällande dessa aspekter av militär rörlighet. Dessutom måste vi utveckla nödvändig infrastruktur, vilket bland annat omfattar digitalisering, flödesövervakning och system för godsoptimering. Vi behöver också underlätta snabba förflyttningar av trupper och utrustning över gränserna, vilket avsevärt förkortar mobiliseringstiden och därigenom märkbart förbättrar vårt kollektiva försvar och vår operativa beredskap.

De här åtgärderna kräver att vi undanröjer alla hinder för den militära rörligheten.

Vi måste kunna utveckla ny försvarsförmåga hos medlemsstaternas väpnade styrkor. Vi måste ha tillräckliga medel för att fokusera på de största gemensamma och gränsöverskridande hoten. Detta kräver europeiska investeringar i nästa fleråriga budgetram. Men vi kommer också att lägga fram förslag som svarar mot akuta behov av försvarsinvesteringar.

Dessutom måste vi undersöka alternativ, vilket skulle kunna vara en kombination av finansiering på EU-nivå, nationella bidrag och innovativa finansieringslösningar för att stimulera investeringar från den privata sektorn i försvarsförmåga på vissa prioriterade områden, exempelvis det europeiska luftförsvaret, cyberförsvar, militär rörlighet eller drönarteknik.

Våra framtida åtgärder på sådana prioriterade områden måste fastställas gemensamt av kommissionen, den höga representanten för utrikes frågor och säkerhetspolitik med fullständig medverkan av medlemsstaterna, som i slutändan bestämmer vad de vill prioritera först. Det kommer att vara avgörande att säkerställa en smidig övergång till en robust ram för att förbättra den europeiska försvarsförmågan.

5. Du har fått i uppdrag att (i samarbete med vice ordföranden/den höga representanten) lägga fram vitboken om det europeiska försvarets framtid redan inom de första 100 dagarna av ditt mandat, och genom denna process har du fått i uppdrag att bidra till en gemensam vision och ambition i rådet och parlamentet och hos allmänheten och andra berörda parter samt att stärka partnerskapet mellan EU och Nato. På vilket sätt kommer du i praktiken att samarbeta proaktivt med Europaparlamentet från de tidigaste skedena av arbetet med att utarbeta och utveckla såväl vitboken om det europeiska försvarets framtid som andra initiativ inom ditt ansvarsområde hela vägen fram till dess att de förverkligas och genomförs (även inför nästa fleråriga budgetram)? Kan du i samband med detta ange närmare hur du avser att hålla regelbundna diskussioner i kammaren och med berörda utskott, sörja för en strukturerad dialog och personligen, på ad hoc-basis, närvara med kort varsel i samband med viktiga evenemang eller betydande händelser, säkerställa att parlamentets ståndpunkter vederbörligen beaktas i förslag till rättsakter och i EU:s meddelanden och strategier, säkerställa att parlamentet förses med relevanta uppgifter och handlingar som är av relevans för ditt ansvarsområde, inbegripet sådana som delas med rådet, och att de berörda utskotten omedelbart informeras till fullo, både skriftligen och muntligen, samt se till att parlamentet när så är lämpligt förses med relevant icke-offentlig information vid sammanträden inom stängda dörrar?

Den tillträdande ordföranden har gett mig i uppdrag att tillsammans med den höga representanten för utrikes frågor och säkerhetspolitik och den nominerade vice ordföranden för kommissionen utarbeta en vitbok om det europeiska försvarets framtid, särskilt för att inleda en debatt med allmänheten, berörda parter, Europaparlamentet och rådet i syfte att skapa samförstånd om en ny gemensam försvarsstrategi i EU. Vitboken, som ska läggas fram under de första 100 dagarna av kommissionens mandatperiod, kommer att utgöra utgångspunkten och vara utformad så att ni engageras i ett tidigt skede av processen genom att fastställa möjliga utvecklingar och vägen framåt.

Som den tillträdande ordföranden erinrade om måste medlemsstaterna och EU-institutionerna ha ett nära samarbete för att kunna försvara Europa. Att försvara Europa innebär att skydda det europeiska folket. Undersökningen efter EU-valet visar att EU:s försvar och säkerhet var en av de sju prioriteringar som fick medborgarna att rösta. Genom bidrag från er institution kommer EU-medborgarna att ha ett verkligt inflytande i försvarsfrågor, som inte medlemsstaterna eller militära experter har eller bör ha ensamrätt på. Vitboken om det europeiska försvarets framtid blir det perfekta tillfället att delta i en bred offentlig debatt om vad som krävs för att uppnå försvarsberedskap.

Jag kommer att arbeta tillsammans med Europaparlamentet, med full respekt för medlemsstaternas viktiga roll som suveräna beslutsfattare i försvarsfrågor. Ni kommer att uppmanas att bidra med synpunkter på det europeiska försvarets inriktning. Europaparlamentets årsrapporter om genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna kan på ett effektivt sätt bidra till utarbetandet av vitboken.

Om jag godkänns kommer jag att känna mig hedrad över att få lägga fram vitboken i kammaren så att vi tillsammans inleder en närmare dialog om försvarsfrågor i Europaparlamentets utskott.

Offentliggörandet av vitboken är bara början på en gemensam väg för att fastställa vår gemensamma vision. Om jag godkänns som kommissionsledamot med ansvar för försvar och rymdfrågor kan ni räkna med att jag säkerställer ett effektivt och ännu starkare samarbete med parlamentet.

Jag kommer också att samarbeta med er när det gäller partnerskapet mellan EU och Nato, som jag kommer att sträva efter att vidareutveckla i nära samarbete med den höga representanten/den nominerade vice ordföranden och med full respekt för EU:s principer om delaktighet, ömsesidighet och beslutsautonomi, samtidigt som jag respekterar att varje medlemsstat har en säkerhets- och försvarspolitik av särskild karaktär.

Jag är övertygad om att EU har ett unikt mervärde genom att kunna komplettera medlemsstaternas och Natos insatser på försvarsområdet. Jag kommer att bygga vidare på EU:s särskilda instrument, närmare bestämt budgeten och regleringskapaciteten, och även rymdtillgångar, som kan utnyttjas för att stödja medlemsstaterna och Nato i utvecklingen av kritiska försvarsresurser. Allt handlar om att stärka Natos centrala roll för det kollektiva försvaret. Jag är säker på att vi kommer att ha goda möjligheter att diskutera EU:s bidrag till kontinentens övergripande försvarsberedskap och dess komplementaritet med Nato.

I samma anda skulle jag vilja hylla det arbete som utförts av Europaparlamentets delegation för förbindelser med Natos parlamentariska församling. Som tidigare medordförande för den parlamentariska församlingen Euronest är parlamentarisk diplomati särskilt viktigt för mig och jag kommer med glädje att samarbeta med delegationen för förbindelser med Natos parlamentariska församling och med berörda parlamentsutskott.

De viktigaste lagstiftningsförslag som det hänvisas till i uppdragsbeskrivningen, särskilt programmet för europeisk försvarsindustri och EU:s framtida rymdlagstiftning, kommer att bli viktiga inledande milstolpar i mitt arbete, med Europaparlamentet som medlagstiftare. Jag ser fram emot att samarbeta med parlamentet om förslaget om inrättande av programmet för europeisk försvarsindustri. Jag kommer att ge mina avdelningar i uppdrag att hålla tekniska genomgångar till stöd för er kommande analys av texten.

När det gäller EU:s framtida rymdlagstiftning har Europaparlamentet konsekvent gett stöd. Jag tänker på de föreslagna pilotprojekten om säkerhet och hållbarhet, som är direkt relevanta för sådan lagstiftning. Det råder enighet om att vi behöver gemensamma regler för att rymdaktörer ska kunna erbjuda tjänster på ett smidigt sätt i hela EU. EU:s rymdlagstiftning är det lämpligaste verktyget för att skapa denna inre marknad för rymdsektorn. Upplägget stöds av medlemsstaterna, Europaparlamentet och berörda parter (näringslivet och den akademiska världen), som har rådfrågats ingående under den förberedande processen. Vår nära samverkan med medlemsstaterna, parlamentet och rymdindustrin kommer att vara avgörande för att initiativet ska bli framgångsrikt.

Om jag godkänns tänker jag dessutom arbeta för att stärka rymdindustrins konkurrenskraft och maximera användningen av rymddata. Mer måste göras för att undanröja vissa tekniska hinder i alla ekonomiska sektorer och för att minska splittringen på den europeiska marknaden. Jag räknar med ert stöd.

När det gäller utarbetandet av nästa fleråriga budgetram är översynen av de nuvarande programmen ett utmärkt tillfälle att diskutera med berörda parlamentsutskott om de utmaningar vi har framför oss. Jag tänker på den nyligen genomförda halvtidsöversynen av EU:s rymdprogram och den kommande översynen av Europeiska

försvarsfonden. Nästa fleråriga budgetram utgör ett viktigt tillfälle att maximera effekterna av EU:s åtgärder, utnyttja EU-budgeten optimalt för att förverkliga viktiga och brådskande prioriteringar, skapa förutsägbarhet för privata och offentliga investeringar och stärka synergierna mellan målen. Vi kan också förenkla EU:s finansiella landskap och därmed minska den administrativa bördan. Jag kommer att ha ett nära samarbete med Europaparlamentet så att det fullt ut kan utöva sin roll i fråga om lagstiftning, granskning och fastställande av dagordningen. Jag kommer att fullt ut respektera principen om likabehandling av Europaparlamentet och rådet i enlighet med bestämmelserna i 2010 års ramavtal och i 2016 års interinstitutionella avtal om bättre lagstiftning.

Jag är fullt medveten om att mitt ansvarsområde gäller känsliga områden som kräver att diskussionerna hålls i ett begränsat format. Den känsliga aspekten kommer inte att hindra mig från att hitta konstruktiva sätt att utbyta information med Europaparlamentet i en anda av ömsesidigt förtroende.

Om det visar sig nödvändigt är jag också beredd att utforska olika sätt att upprätta lämpliga och praktiska kommunikationskanaler för att dela känslig information med de utskott som ansvarar för den politik som ingår i det ansvarsområde som beskrivs i min uppdragsbeskrivning.

Frågor från utskottet för industrifrågor, forskning och energi

6. Vilken är din vision för ditt ansvarsområde utöver din uppdragsbeskrivning, och vad skulle du vilja att arvet efter dig skulle vara? Vilka lagstiftningsförslag och andra initiativ kommer du att föreslå för kommissionskollegiet för antagande under de kommande fem åren, i synnerhet under de första 100 dagarna? Hur kommer du att se till att dessa förslag, liksom även genomförandet av befintlig lagstiftning, stärker den europeiska konkurrenskraften? Har du för avsikt att basera dessa lagstiftningsförslag på specifika konsekvensbedömningar? Vilka planer har du i synnerhet för den inre marknaden för försvarsrelaterade produkter och tjänster, Europeiska försvarsfonden, EU:s rymdlagstiftning, strategin för rymddataekonomi samt genomförandet av Edirpa, förordningen om stöd för ammunitionstillverkning, strategin för europeisk försvarsindustri och EU:s rymdstrategi för säkerhet och försvar?

Om jag godkänns av Europaparlamentet kommer det att vara en ära och ett privilegium för mig att vara den första kommissionsledamoten med ansvar för försvar och rymdfrågor. Jag är väl medveten om att denna nya befattning är en del av EU:s svar på kriget i Ukraina och de ökande geopolitiska spänningarna. Jag finner styrka i att EU har lyckats övervinna många kriser under hela sin historia och alltid har utvecklats och stärkt förmågan att hantera nya utmaningar. Att säkra våra intressen på strategiska områden som rymden och försvaret är en del av samma tankegång. Jag vill se till att EU:s försvarsindustri och rymdpolitik har en bestående inverkan på EU:s ekonomi, säkerhet och försvar och bidrar till EU-medborgarnas välbefinnande.

Vi måste ta EU:s försvar till nästa nivå och gå mot en verklig europeisk försvarsunion genom ett antal ambitiösa åtgärder. Medlemsstaterna bör börja samarbeta som regel snarare än som undantag och investera mer men även bättre, dvs. mer samordnat och främst i den europeiska försvarsindustrin. Vår försvarsindustri kan hämta inspiration från det industriella samarbetet om europeiska rymdbaserade flaggskeppsprogram som Galileo och Copernicus, som främjar gemensam utveckling och tjänster som gynnar hela unionen.

I enlighet med den tillträdande ordförandens politiska riktlinjer och min uppdragsbeskrivning ser jag tre viktiga arbetsområden när det gäller framsteg mot en verklig försvarsunion.

För det första gäller det att skapa en verklig inre marknad för försvarsrelaterade produkter och tjänster genom att medlemsstaterna går ifrån sina nuvarande mestadels nationella strategier för försvarsmarknad och försvarsindustri. Man bör särskilt fokusera på standardisering, bland annat av medlemsstaternas genomförande av Natos militära standarder, och harmonisering i fråga om certifiering. Detta kommer också att främja användningen av befintliga civila och försvarsrelaterade standarder, till exempel Natos standarder (Stanag), inom ramen för EU:s försvarsindustriprogram, och underlätta snabb korscertifiering för att säkerställa interoperabilitet och minska hindren för marknadstillträde för försvarsrelaterade produkter i hela EU.

För det andra behöver vi bättre samstämmighet mellan identifieringen av EU:s förmågebehov och investeringarna för att tillgodose dessa behov genom nyttjande av EU:s program och budget.

För det tredje är utvecklingen av europeiska försvarsprojekt av gemensamt intresse avgörande för unionens säkerhets- och försvarsintressen och tekniska suveränitet och skulle väga tyngre än enskilda medlemsstaters finansiella och industriella kapacitet. Jag vill ha ett nära samarbete med medlemsstaterna för att hjälpa dem att få till

stånd gemensamma projekt om luftförsvar, cyberförsvar, drönarteknik, luftvärn mot drönare och andra kritiska prioriteringar. Dessutom vill jag bygga vidare på de framsteg som gjorts hittills genom att fortsätta att prioritera militär rörlighet. Jag tänker också uppmuntra samarbete mellan den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen och Ukraina, särskilt när det gäller drönare och innovation, med utgångspunkt i EU:s innovationskontor som nyligen inrättats i Kiev.

På vår väg mot en europeisk försvarsunion ska vi bygga vidare på lärdomarna från de kortsiktiga krisinstrumenten, såsom förordningen om stöd för ammunitionstillverkning och förordningen om förstärkning av den europeiska försvarsindustrin genom gemensam upphandling.

Jag åtar mig dessutom att öka Europeiska försvarsfondens insatser för att minska fragmenteringen av EU:s försvarsförmåga och stärka den europeiska försvarsindustrins konkurrenskraft. Det kommer även att vara viktigt att snabbt genomföra de åtgärder som föreslås i strategin för europeisk försvarsindustri och att snabbt anta och börja genomföra det program för europeisk försvarsindustri som för närvarande diskuteras i rådet. Angående det senare kommer Europaparlamentet att spela en avgörande roll under de kommande månaderna.

Framöver vill jag ägna särskild uppmärksamhet åt att stödja inrättandet av en europeisk inre marknad för försvarsrelaterade produkter och tjänster och stimulera den europeiska försvarsindustrins konkurrenskraft och förmåga.

Jag tror också att det behövs ett paradigmskifte inom rymdindustrin. Mitt fokus kommer att ligga på att konsolidera EU:s världsledande ställning i rymden och samtidigt prioritera rymdsektorns konkurrenskraft, maximera användningen av rymden för säkerhet och försvar och stärka skyddet av rymdtillgångarna.

Min strategi kommer att baseras på EU:s rymdstrategi för säkerhet och försvar. Vidare kommer jag att ha ett nära samarbete med den höga representanten för utrikes frågor och säkerhetspolitik och den nominerade vice ordföranden för kommissionen, resten av kollegiet och medlemsstaterna för att säkerställa rymdstrategins fortsatta genomförande.

På kort sikt vill jag fokusera på att fortsätta utveckla rymdtjänster till stöd för försvaret. Viktiga initiativ är bland annat Galileos offentliga reglerade tjänst och Iris² samt EU:s program för säker konnektivitet, som kommer att erbjuda säkra konnektivitetstjänster för användare inom stat och försvar senast 2030. På medellång sikt avser jag att arbeta för att ta fram nya tjänster för statliga ändamål på området jordobservation, där både ett pilotprojekt och genomförbarhetsstudier är på gång. Samtidigt kan vi förbättra vår rymdlägesbild genom EU:s tjänster för rymdövervakning och spårning och utveckla ett pilotuppdrag för rymdverksamhet och rymdtjänster. Jag vill också säkerställa oberoende, responsiv och flexibel tillgång till rymden. På lång sikt strävar jag efter att utveckla oberoende förmåga inom rymdverksamhet och rymdtjänster.

Om jag godkänns tänker jag prioritera en stark och innovativ rymdindustri som en hörnsten i EU:s konkurrenskraft och säkerhet. Jag skulle arbeta vidare med att stödja EU:s rymdindustri, särskilt genom att hjälpa till att forma en strategi för uppskjutningskapacitet, forskning och innovation och genom att stödja innovativa uppstarts företag och expanderande företag.

I enlighet med uppdragsbeskrivningen kommer EU:s rymdlagstiftning att vara en central del av EU:s rymdpolitik eftersom den kommer att skapa en inre marknad för rymdsektorn, göra livet lättare för våra rymdföretag och skapa nya affärsmöjligheter. Jag kommer att se till att standardisering blir en central del i genomförandet av EU:s rymdlagstiftning. Genom att ta fram en gemensam strategi, gemensamma normer och relevanta samarbetsformer kommer vi att bana väg för en konkurrenskraftig rymdindustri i EU. En grundlig konsekvensbedömning genomfördes i början av 2024. Resultatet var tydligt: vi behöver gemensamma regler för att rymdaktörerna ska kunna erbjuda tjänster på ett smidigt sätt i hela EU. EU:s rymdlagstiftning är det lämpligaste verktyget för att skapa denna inre marknad för rymdsektorn, stärka den globala konkurrenskraften hos EU:s rymdindustri och skapa lika villkor för alla aktörer. Under samrådsprocessen ställde sig industrin och andra viktiga intressenter generellt sett bakom denna strategi.

Jag kommer att arbeta med att skapa en europeisk inre marknad för försvarsrelaterade produkter och tjänster. Kommissionen kommer att föreslå en europeisk konkurrenskraftsfond för att stimulera investeringar i strategisk teknik på områden som AI, rymden, ren teknik, bioteknik och projekt av gemensamt europeiskt intresse. Vi kommer att sträva efter att använda styrkan i vår budget för att mobilisera och minska riskerna med privata investeringar i våra gemensamma mål, eftersom EU kan använda sin kollektiva styrka och tillsammans investera i ambitiösa gemensamma projekt.

7. Vilka konkreta åtgärder föreställer du dig när det gäller att stärka försvarsindustrins förmåga att på ett effektivt och konkurrenskraftigt sätt producera tillräckliga mängder relevanta produkter och tjänster? Hur planerar du att utöka den försvarsindustriella förmågan i hela EU för att minska förekomsten av otillbörliga externa beroenden, särskilt för små och medelstora företag och små midcap-bolag, utan att det påverkar den budget som anslås till annan EU-politik? Vilka åtgärder planerar du för att ge den europeiska industrin bättre tillgång till råvaror och viktiga komponenter och minska begränsningarna för användning av viss teknik? Vilka planer har du när det gäller att göra europeiska försvarsrelaterade produkter och tjänster mer attraktiva att köpa? Hur tänker du säkerställa att EU:s stöd till den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen går hand i hand med integrering av små och medelstora företag och midcap-bolag i leveranskedjorna och stimulering av verkligt nya partnerskap mellan aktörer från olika medlemsstater? Hur kommer du mer allmänt att stärka samarbetet mellan medlemsstaterna, och vilken roll ser du för Europeiska försvarsbyrån? Vilken vision har du för utformningen av gränsöverskridande samarbete och den potentiella "specialiseringen" inom försvarsindustrin? Vilken roll anser du att digital teknik kommer att spela i det europeiska försvaret? Hur skulle du maximalt utnyttja budgeten för och strukturerarna inom programmet för europeisk försvarsindustri (Edip)? Vilka ekonomiska resurser anser du vara lämpliga för Edip och relaterade nuvarande instrument, och hur tänker du säkra de resurserna? Hur kommer du att se till att Edip kan vara till största möjliga nytta för EU:s industri, och vad anser du om kriterierna för stödberättigande? Vad anser du om EU:s strategi att direktfinansiera Ukrainas försvarsindustri, och planerar du att stärka denna strategi? Hur ser du på Edips framtid efter 2027?

För att uppnå försvarsberedskap måste EU och medlemsstaterna ha ständig tillgång till alla resurser som behövs för att stå redo för de mest extrema militära scenarierna. Däri ingår även att ha tillgång till all kritisk teknik och att kunna få tag på all utrustning som behövs och kunna använda den utan begränsningar.

För att uppnå detta mål tror jag starkt på att EU måste kunna förlita sig på en försvarsteknisk och försvarsindustriell bas som är konkurrenskraftig på global nivå men som också är reaktionssnabb och motståndskraftig och kan sätta in tillräckligt med resurser i tid när medlemsstaterna behöver hjälp med att avvärja eller stå emot hot. En sådan europeisk försvarsteknisk och försvarsindustriell bas måste också vara motståndskraftig mot störningar så att leveranskedjorna håller även under de allvarligaste begränsningarna.

Mitt första mål skulle därför vara att vidta nya åtgärder för att till fullo utnyttja en inre marknad för försvarsrelaterade produkter och tjänster. På så sätt skulle EU:s försvarsindustri kunna dra nytta av en större marknad som ger ökad effektivitet men också mer lättillgänglig innovation.

För denna inre marknad är det dessutom viktigt att små och medelstora företag är delaktiga i de gränsöverskridande leveranskedjorna på försvarsområdet. Här tror jag att vi kan bygga vidare på Europeiska försvarsfondens framgångar, där en tredjedel av stödmottagarna är små och medelstora företag. På samma sätt finns det andra instrument som underlättar små och medelstora företags tillgång till finansiering, t.ex. det redan lanserade kapitalinstrumentet på försvarsområdet och fonden för snabbare omvandling av försvarsleveranskedjan, som ingår i förslaget till förordning om programmet för europeisk försvarsindustri. Om jag godkänns som kommissionsledamot med ansvar för försvar och rymdfrågor kommer små och medelstora företag att förbli en central punkt i EU:s försvarsindustriprogram till stöd för den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen. Vi kommer också att fortsätta att hitta nya sätt att stödja företagen, med särskilt fokus på att förenkla saker och ting.

Jag är redo för ett intensivt samarbete med medlagstiftarna för att se till att de snabbt antar vårt senaste förslag till förordning om inrättande av programmet för europeisk försvarsindustri (Edip). Programmet innehåller flera åtgärder som syftar till att omsätta de ambitiösa målen i strategin för europeisk försvarsindustri (Edis) i praktiken och ger ekonomiskt stöd för att göra den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen mer konkurrenskraftig, med en föreslagen budget på 1,5 miljarder euro.

Edip ger nya incitament och ramar för att uppmuntra och underlätta aggregering av efterfrågan på produkter från den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen och ytterligare investeringar för att stärka vår försvarsindustri. När det gäller stödet till den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basens konkurrenskraft bidrar Edip med att ekonomiskt stödja utbyggnaden av EU:s produktionskapacitet för relevanta försvarsprodukter och säkerställa att medlemsstaterna får tillgång till dem i tid och i nödvändig omfattning, genom att utvidga den interventionslogik som testats enligt förordningen om stöd för ammunitionstillverkning. Genom Edip införs också åtgärder för att göra EU:s försvarsprodukter mer attraktiva att köpa. Kommissionen har föreslagit att en europeisk militär försäljningsmekanism ska inrättas i syfte att öka tillgången till och underlätta förvärv av EU-tillverkad utrustning. Mekanismen omfattar utveckling av en katalog av utrustning som tillverkas genom den

europiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen och inrättande av europeiska försvarsindustriella beredskapspooler som ska öka produkternas tillgänglighet och förkorta leveranstiden.

Den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basens konkurrenskraft och attraktionskraft är också beroende av innovationspotentialen, som måste främjas genom lämpliga investeringar. På den punkten har digital teknik potential att stärka det europeiska försvaret inom en rad områden från cybersäkerhet till avancerade militära operationer. Viktiga tillämpningar av digital teknik behandlas redan inom ramen för Europeiska försvarsfonden. Mer måste dock göras för att se till att den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen förser våra väpnade styrkor med toppmoderna lösningar, och därför vill jag främja EU:s investeringar i försvarsinnovation.

Utan tillräckliga investeringar blir det dock svårt att upprätta någon försvarsberedskap, inre marknad eller europeisk försvarsteknisk och försvarsindustriell bas. Mitt andra mål skulle därför vara att på alla tänkbara sätt se till att investeringarna i den europeiska försvarsindustrin läggs på en betydligt högre nivå. Medlemsstaterna behöver investera mer för att snabbt komma ikapp det nuvarande försvarsinvesteringssgapet på över 400 miljarder euro för det kommande årtiondet. Investeringarna behöver också bli smartare, mer samordnade och ske till fördel för den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen för att skapa en uppskalningseffekt.

Vi måste därför satsa mer, bättre och tillsammans. Med tanke på de säkerhetsutmaningar som Europa står inför är jag övertygad om att medlemsstaterna och Europaparlamentet kommer att stödja den här strategin.

EU:s stöd bör ges i enlighet med Edip och omfatta all interventionslogik till stöd för den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basens konkurrenskraft, vilket innebär stöd till samarbete inom forskning och utveckling, produktiva investeringar och gemensam upphandling.

Våra utgifter måste bli mer samarbetsinriktade och konsekventa. Därför skulle jag uppmantra medlemsstaterna att fullt ut utnyttja befintliga initiativ och ramar på EU-nivå, till exempel de som utvecklats och förvaltas av Europeiska försvarsbyrån. Den samordnade årliga försvarsöversikten, det permanenta strukturerade samarbetet och förmågeutvecklingsplanen är exempelvis avsedda att vägleda och underlätta medlemsstaternas försvarssamarbete. Jag är övertygad om att en nära samverkan mellan kommissionens avdelningar, Europeiska försvarsbyrån och Europeiska utrikestjänsten blir avgörande för att säkerställa en konsekvent strategi bland EU:s försvarsinitiativ.

En starkare europeisk försvarsteknisk och försvarsindustriell bas kan dock meningsfullt bidra till försvarsberedskapen endast om den klarar de mest extrema oförutsedda situationerna. En försvarsindustri tjänar inget syfte om den slutar att försörja medlemsstaterna när de behöver den som mest. Mitt tredje mål skulle därför vara att avsevärt stärka den allmänna resiliensen i den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen. Därmed får de europeiska försvarsföretagen en mer varaktig tillgång till kritiska råvaror, komponenter och tekniker. Den inre marknaden blir mer stabil och försvarsrelaterade produkter kan användas utan begränsningar. När det gäller det sistnämnda är det viktigt att understryka att Edip är utformat för att stödja långsiktiga strukturella projekt som sträcker sig bortom krisåtgärder. Jag anser därför att villkoren för stödberättigande, som bygger på planen för Europeiska försvarsfonden, är lämpliga för att förbättra vår försvarsberedskap och dess effektivitet.

Som kommissionsledamot med ansvar för försvar och rymdfrågor skulle jag samarbeta med medlagstiftarna för att genomföra åtgärderna inom Edip, däribland systemet för försörjningstrygghet. Systemet skyddar medlemsstaterna och ger industrin bättre tillgång till de resurser som försvarsproduktionen kräver. Europaparlamentets stöd är avgörande för att genomföra detta system, som kommer att bidra till att hantera störningar i leveranskedjan genom en flexibel krishanteringsram.

Men inget av de ovanstående målen kan uppnås utan mitt fjärde, permanenta och övergripande mål: att skapa en verklig anda av solidaritet och europeiskt samarbete i allt vi gör på försvarsområdet på EU-nivå. Samarbete bör därför bli normen bland medlemsstaterna när det gäller försvarsinvesteringar, och man bör även ha inkludering som reell målsättning genom europeisering av leveranskedjorna när så är möjligt.

Slutligen måste en sådan solidaritetsprincip uppenbart mynna ut i det orubbliga stöd som vi är skyldiga och måste fortsätta att ge Ukraina. Det skulle utgöra mitt femte och kanske mest övertygande mål: att mobilisera alla våra insatser och all vår energi för att hjälpa Ukraina att vinna kriget. En prioritering på kort sikt är att påskynda stödet för att öka Ukrainas försvarsindustriella förmåga. Det kommer att uppnås genom integrering av Ukrainas och EU:s försvars- och rymdindustrier och genom att Ukraina ges tillgång till andra unionsstödinstrument tack vare Edip och genom att främja industriellt samarbete i rymdfrågor. Edip syftar också till att stödja återuppbyggnad, återhämtning och modernisering av Ukrainas försvarsindustri, men i nuläget finns inget budgetanslag för detta.

Jag vill därför samarbeta med parlamentet och medlemsstaterna och hitta en rimlig lösning för att på lämpligt sätt finansiera det stödinstrument för Ukraina som föreslagits inom ramen för Edip. Med tanke på tidigare ståndpunkter från er institution tror jag att ni skulle se positivt på detta mål om och när rådet godkänner det.

Den här övergripande strategin kommer att stärka Ukrainas omedelbara försvarsförmåga men också lägga grunden för långsiktig integration och modernisering av landets försvars- och rymdindustri inom den europeiska ramen.

8. Hur planerar du konkret att säkerställa EU:s strategiska oberoende inom rymdsektorn och främja EU:s roll som global aktör? Vilka åtgärder kommer du att vidta för att vidareutveckla en konkurrenskraftig europeisk rymdindustri? Hur kommer du att se till att EU:s inhemska efterfrågan på rymdteknik kan hanteras av EU:s rymdsektor? Hur kommer du att se till att små och medelstora företag och små midcap-bolag integreras i leveranskedjorna? Hur skulle du förklara skillnaderna i den industriella utvecklingen mellan EU, USA och andra länder inom sektorn? Vilken vision har du för EU:s rymdlagstiftning framöver? Vilka åtgärder bör den omfatta, och när kommer den att läggas fram? På vilket sätt kommer du att ta itu med den aktuella frågan om tillgång till rymden, och hur kommer innehållet i EU:s politik för bärraketer att se ut, inklusive frågan om alternativ uppskjutningskapacitet? Hur kommer du att ta itu med utmaningarna i samband med arbetet för en hållbar användning av rymden?

EU är en global rymdmakt och världsledande inom jordobservation tack vare vårt flaggskeppsprogram Copernicus och inom satellitnavigering via Galileo. Vi är fast beslutna att fortsätta som stark global aktör på rymdområdet.

Samtidigt har EU under de senaste åren förlorat sin ledande ställning på marknaden, blivit mer beroende på flera rymdområden och EU:s rymdindustri kämpar för att förbli konkurrenskraftig. USA är den dominerande globala rymdaktören och gynnas av en starkt integrerad nationell strategi och ett robust investeringsekosystem. I siffror investerar USA fem gånger mer än EU, och Kinas rymdbudget blir snart dubbelt så stor som EU:s. Detta leder till att EU har ett betydande investeringsgap.

Därför anser jag att vi främst behöver tre saker för att få en stark och innovativ rymdindustri i EU. För det första bör EU utnyttja den europeiska institutionella efterfrågan för att stimulera sektorns tillväxt och göra det möjligt för industrier och små och medelstora företag att expandera och göra våra leveranskedjor mer tillförlitliga och resilienta. För det andra måste EU anpassa investeringarna i forskning och utveckling på rymdområdet till den ambitionsnivå som krävs och investera effektivare. För det tredje bör EU utnyttja synergier mellan rymdsektorn och försvarsindustrin genom att främja kompatibla civila och försvarsrelaterade rymdprogram.

EU måste få mer oberoende tillgång till rymden genom diversifiering av uppskjutningstjänsterna, ökad konkurrens och utveckling av ett starkt utbud av uppskjutningstjänster, även för försvarsändamål.

Vi måste börja med att aggregera den europeiska institutionella efterfrågan på bärraketer från EU, Europeiska rymdorganisationen och medlemsstaterna. Vi måste skapa en större inhemsk efterfrågan på EU-baserade uppskjutningstjänster, med början i en digital plattform för utbyte av information för att kunna aggregera efterfrågan och göra gemensamma upphandlingar. Sedan måste vi stödja utvecklingen av nya uppskjutningslösningar genom nya upphandlingssystem och främja banbrytande innovation. Vi måste även stödja EU:s kritiska infrastruktur, särskilt test- och uppskjutningsanläggningar.

Vid sidan av stora företag spelar små och medelstora företag en viktig roll i rymdekonomin. I dag bidrar omkring 400–500 små och medelstora företag till den europeiska leveranskedjan på rymdområdet. Allt fler uppstarts företag inom New Space utvecklar också banbrytande teknik, nya affärsmodeller och mer kostnadseffektiva lösningar. Jag tror starkt på att vi måste utnyttja hela innovationspotentialen hos dessa uppstarts företag och små och medelstora företag. De måste kunna expandera, växa och etablera sig som trovärdiga leverantörer. Vi bör ytterligare anpassa våra upphandlingsregler och upphandlingsprocesser för att göra dem snabbare, smidigare och mer användarvänliga för innovativa uppstarts företag och små och medelstora företag. Nyckeln är också att ta större risker.

Om jag godkänns som kommissionsledamot har jag för avsikt att bygga vidare på Cassini-initiativet, som ger innovativa möjligheter till europeiska New Space-företag. Vi måste ge uppstarts företag och små och medelstora företag bättre tillgång till olika upphandlingar i EU:s rymdprogram, förbättra upphandlingsmekanismen och öka tillgången till tillväxtkapital som stöder innovativa uppstarts företag och expanderande företag i EU.

EU:s framtida rymdlagstiftning kommer att vara avgörande för att konsolidera denna strategi genom att man skapar en inre marknad för rymdsektorn och främjar konkurrenskraften hos EU:s rymdindustri. Rymdlagstiftningen bör omfatta bindande krav på rymdverksamheters säkerhet, resiliens och hållbarhet (inbegripet satelliter och bäraraketer). Den bör också införa meningsfulla åtgärder för att stimulera utvecklingen av nya marknader, till exempel för rymdverksamhet och rymdtjänster eller cybersäkerhet för rymden.

Dessa insatser bör understödjas genom aktiv utåtriktad EU-verksamhet, antingen bilateralt med strategiska partner eller i multilaterala sammanhang, exempelvis FN, i syfte att främja EU:s standarder, värderingar och prioriteringar internationellt.

Sammanfattningsvis anser jag att EU behöver följande strategiska kapacitet för att vi ska kunna befästa vår ställning som global rymdmakt, bevara vår handlingsfrihet i rymden och säkerställa vårt strategiska oberoende: 1. Användning av rymden från jorden – som vi behärskar med våra flaggskeppsinitiativ på rymdområdet Galileo, Copernicus och, inom en nära framtid, Iris². 2. Tillgång till rymden – som vi kommer att stärka. 3. Övervakning av rymden – som vi kommer att utöka. 4. Möjlighet att agera i rymden – som vi kommer att påskynda.

Fråga från utskottet för transport och turism

9. I motsvarande uppdragsbeskrivning gav ordförande von der Leyen den kommande kommissionsledamoten med ansvar för transport i uppdrag att ytterligare stärka transportinfrastrukturkorridorerna med dubbla användningsområden i hela det transeuropeiska nätet och att samarbeta med medlemsstaterna för att stärka den militära rörligheten. Dessa prioriteringar nämns också i uppdragsbeskrivningen för den kommande kommissionsledamoten med ansvar för försvar och rymdfrågor. Vilka åtgärder tänker du vidta, i samarbete med den kommande kommissionsledamoten med ansvar för transport, för att uppnå dessa mål, med tanke på de aktuella geopolitiska utmaningar som EU står inför? Hur skulle du stödja dubbla användningsområden för transportinfrastruktur genom forskning och utveckling, till exempel genom gemensamma företag och offentlig-privata partnerskap?

Inledningsvis vill jag understryka vikten av militär rörlighet i den rådande geopolitiska situationen med det krig som förs vid våra gränser. Denna uppfattning delas av er institution, som har föreslagit att medlemsstaterna ska ta hänsyn till den militära rörligheten när infrastruktur byggs eller uppgraderas i det transeuropeiska transportnätet (TEN-T).

För att kunna reagera på kriser och bidra till unionens beredskap, bland annat för att ge Ukraina militärt bistånd men också genom att verka i avskräckande syfte, måste medlemsstaterna kunna flytta sina väpnade styrkor och sin utrustning snabbt och i stor skala. I min mening måste vi främst fokusera på tre saker: infrastruktur med dubbla användningsområden, reglering och resiliens.

Det har redan gjorts betydande framsteg inom EU, men jag anser att vi måste agera snabbare. EU har hittills investerat 1,79 miljarder euro i transportinfrastruktur med dubbla användningsområden. Med dessa projekt kommer vi allt närmare utvecklingen av militära mobilitetskorridorer längs TEN-T-nätet i Europa. Om jag godkänns som kommissionsledamot med ansvar för försvar och rymdfrågor kommer jag därför att samarbeta med kommissionsledamoten med ansvar för hållbara transporter och turism för att se till att insatserna för att få fram en tillräcklig budget för försvarsrelaterade investeringar i nästa fleråriga budgetram också gynnar infrastrukturen för militär rörlighet.

Vi bör dra lärdom av Ukraina och utvidga infrastrukturen för militär rörlighet till att omfatta allt som rör logistik, till exempel logistiknav, bränsle, reservdelar, reparationskapacitet och ammunition. EU:s försvarsberedskap är beroende av snabb och effektiv tillgång till dessa resurser längs korridorerna. Den senaste uppdateringen om att inkludera bränsleinfrastruktur är ett positivt steg i denna riktning.

EU-finansierad forskning och utveckling stöder redan utvecklingen av infrastruktur för militär rörlighet. Inom ramen för Europeiska försvarsfonden pågår just nu tre projekt, bland annat för utveckling av ett digitalt system för säkert informationsutbyte om militär rörlighet (9 miljoner euro) och studier om en robust flygplansplattform och framtida europeisk strategisk flygtransportkapacitet (20 miljoner euro).

Forskning och utveckling kan också spela en viktig roll för att hålla den militära infrastrukturen resiliens och säker. Jag tror också att Europeiska försvarsfonden kan spela en större roll när det gäller lösningar för utveckling och skydd av infrastruktur för militär rörlighet.

Dock krävs det mer än bara infrastruktur för att säkerställa snabba och obehindrade förflyttningar av militära styrkor inom och utanför Europa. Utvecklingen av den militära rörligheten i Europa bromsas av regleringsmässiga, rättsliga, säkerhetsmässiga och politiska överväganden och känsliga aspekter.

Därför är det viktigt med hållbara investeringar i multimodal, gränsöverskridande infrastruktur och logistik med dubbla användningsområden. Jag vill ta den militära rörligheten till nästa nivå genom att snabbare undanröja hindren – det är dags för djärva lösningar i takt med att hoten mot våra gränser ökar. En viktig åtgärd på kort och medellång sikt är att omvandla den militära rörligheten till en övergripande militär logistikresurs. Om jag godkänns av Europaparlamentet kommer jag att arbeta för att uppnå dessa mål, särskilt när det gäller att utveckla mobilitetskorridorerna och undanröja de rättsliga flaskhalsarna på området.

Slutligen skulle jag också stödja kommissionsledamoten med ansvar för hållbara transporter och turism när det gäller att genomföra handlingsplanen för militär rörlighet och stärka stödet till projekt för militär rörlighet och eventuella framtida prioriterade korridorer för militär rörlighet.

Fråga från underutskottet för säkerhet och försvar

10. I Draghi-rapporten betonas bland annat behovet av investeringar i det europeiska försvaret. Som första kommissionsledamot med ansvar för försvar och rymdfrågor kommer du att ha till uppgift att se till att försvaret återspeglas i prioriteringarna i de nuvarande årliga budgetarna och i nästa fleråriga budgetram, som kommer att förhandlas fram och antas under innevarande valperiod. Hur kommer du att säkerställa att försvaret blir en verklig prioritering inom ramen för denna process och i synnerhet att Europeiska försvarsfonden, programmet för europeisk försvarsindustri och alla efterföljande förslag i strategin för europeisk försvarsindustri får tillräcklig finansiering på kort och lång sikt, och vad anser du i detta sammanhang om möjligheterna att utforska andra sätt att finansiera försvaret, såsom egna medel, förslag för att främja privata investeringar, till exempel en reform av Europeiska investeringsbankens stadgar, användning av frysta ryska tillgångar och euroobligationer?

Draghi-rapporten belyser en kombination av strukturella svagheter som påverkar den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basens konkurrenskraft. Rapporten pekar bland annat på otillräckliga offentliga försvarsutgifter (dvs. de sammanlagda försvarsutgifterna i EU:s 27 medlemsstater är för närvarande cirka en tredjedel av USA:s försvarsutgifter, och utgifterna ökar snabbt i Kina) och begränsad tillgång till finansiering. Även om Europeiska investeringsbanken nyligen avsevärt ökade stödet till teknik med dubbla användningsområden och små och medelstora företag inom säkerhets- och försvarsindustrin, tillåter dess utlåningspolitik fortfarande inte finansiering av ammunition och vapen samt utrustning eller infrastruktur som uteslutande är avsedd för militär eller polis.

Om jag godkänns som kommissionsledamot med ansvar för försvar och rymdfrågor skulle jag när det gäller offentlig finansiering och offentliga investeringar se till att resurserna i EU:s budget används så effektivt som möjligt. Först och främst gäller det att bestämma hur försvarsutgifterna på olika områden ska prioriteras och sedan att diskutera vilka prioriterade områden som behöver gemensam finansiering på EU-nivå för att fullbordas på kortare sikt och till lägre totalkostnad.

Vitboken om det europeiska försvarets framtid, som jag har till uppgift att lägga fram tillsammans med den höga representanten för utrikes frågor och säkerhetspolitik under mandatperiodens första 100 dagar, kommer att kartlägga investeringsbehoven och förbereda EU och medlemsstaterna för de mest extrema militära scenarierna.

När det gäller frågan om hur dessa behov ska finansieras inom ramen för den nuvarande EU-budgeten är det viktigt att komma ihåg att ett snabbt antagande av programmet för europeisk försvarsindustri (Edip) skulle frigöra 1,5 miljarder euro, särskilt för att bidra till EU:s försvarsindustriella beredskap. Vi behöver fortfarande hitta en lösning för tillräcklig finansiering av stödinstrumentet för Ukraina inom Edip.

Som kommissionsledamot med ansvar för försvar och rymdfrågor skulle jag också säkerställa ett snabbt genomförande av instrumentet för förstärkning av den europeiska försvarsindustrin genom gemensam upphandling (Edirpa) och akten till stöd för ammunitionstillverkning.

För att stärka vår försvarsberedskap måste vi agera på liknande sätt i EU:s politik generellt och lösa problemet med tillgång till finansiering. Finansieringsalternativen är en utmaning: antingen kräver de ytterligare nationella bidrag till EU-budgeten eller ett avtal om nya egna EU-medel. Ett nytt särskilt upplåningsprogram för försvarsinvesteringar skulle också innebära ytterligare nationella bidrag eller nya egna medel för att täcka återbetalningarna i framtiden.

Med tanke på dessa begränsningar blir det extra viktigt att uppmuntra privata investeringar i försvaret för att man ska kunna finansiera och minska risken med gemensamma försvarsprojekt och försvarsinnovation. I enlighet med uppdragsbeskrivningen kommer det att vara avgörande att samarbeta intensivt med Europeiska investeringsbanken, andra finansinstitut och privata banker för att uppnå det målet.

Om Europeiska investeringsbanken ändrar sin utlåningspolitik och man tar större risker till stöd för teknikintensiv innovation, såsom rymdteknik, skulle det i hög grad gynna den europeiska försvarsindustrin. Det skulle frigöra medel och sända en välbehövlig signal till resten av marknaden.

I strategin för europeisk försvarsindustri (Edis) föreslås konkreta åtgärder för att övervinna befintliga hinder, bland annat vägledning om hur EU:s ram för hållbar finansiering ska tillämpas på försvaret och upprättande av en högnivådialog med finanssektorn. Jag har för avsikt att arbeta för ett bättre erkännande av EU:s suveränitet, resiliens och säkerhet inom ramen för hållbar finansiering.

Förslaget om Edip omfattar en fond för snabbare omvandling av försvarsleveranskedjan (Fast), som ska ge lättare tillgång till finansiering för små och medelstora företag och små midcap-bolag inom försvarssektorn. Dessa insatser tillsammans med en fortsatt uppmaning till Europeiska investeringsbanken att ytterligare begränsa eller avlägsna försvarsrelaterade undantag från utlåningspolitiken kommer att skapa en gynnsammare miljö för försvarsinvesteringar och innovation i hela EU.

På längre sikt måste vi betydligt öka både offentliga och privata investeringar i FoU inom försvarssektorn. Den amerikanska byrån för avancerade försvarsforskningsprojekt (Darpa) kan tjäna som modell och ge EU inspiration. Vi skulle kunna undersöka möjligheten att inrätta en liknande strategi på EU-nivå och fokusera på forskningsprojekt med hög risk och hög utdelning med potential att revolutionera vår försvarsförmåga. Ett sådant initiativ skulle driva på spetsforskningen på viktiga områden, främja banbrytande innovationer och säkerställa Europas tekniska suveränitet inom försvarssektorn. På så sätt skulle EU kunna påskynda utvecklingen av omvälvande teknik, överbrygga klyftan mellan grundforskning och militära tillämpningar och hålla sig konkurrenskraftigt i det snabbt föränderliga globala säkerhetslandskapet. Det skulle komplettera våra befintliga initiativ och ytterligare stärka den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen.

När det gäller EU:s försvarsindustri bör man dessutom dra lärdom av de framsteg som gjorts inom EU:s rymdindustri, särskilt på områden som gemensam utveckling, ledande teknik, innovation och tillhandahållande av tjänster inom och utanför EU. Med dessa lärdomar kan vi bana väg för liknande framgångar inom vår försvarssektor och främja innovation, samarbete och strategiskt oberoende.

Slutligen ligger utformningen av nästa fleråriga budgetram och dess instrument framför oss, och där blir försvaret en viktig prioritering.

Vi måste börja med att fundera på ”vad vi vill finansiera” och sedan se ”hur” vi bäst kan nå våra mål och maximera resultaten i praktiken. Det gör vår finansiering mer verkningsfull.

Om jag godkänns som kommissionsledamot med ansvar för försvar och rymdfrågor kommer jag att ha ett nära samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för budget, bedrägeribekämpning och offentlig förvaltning så att de aspekterna beaktas vid utarbetandet av nästa förslag till flerårig budgetram, som ska lämnas in nästa år.

En stark europeisk försvarsteknisk och försvarsindustriell bas är hörnstenen i en europeisk försvarsunion. Vi måste samarbeta för att stärka unionens industripolitik och öka stödet till försvarssektorn genom att lägga tonvikten på mer, bättre och gemensamma investeringar.